

vår 2006

Produktionsuppgifter

Produktionsland: Sydkorea / Japan

Regi och manus: Kim Ki-duk

Medverkande: Tyun-kyoon Lee (Tae-suk den unge mannen), Seung-yeon Lee (Sun-hwa den unga kvinnan), Hyok-ho Kwon (maken) m fl

Filmografi i urval:

Crocodile 1996

The Isle - Frukta's ö 1999

Bad Guy 2002

Livets hjul 2003

Samitarian Girl 2004

Järn 3:an 2004

Bågen 2005

JÄRN 3:an

Bin Jip

Om regissören

Kim Ki-Duk skriver sina egna manus. Han producerar och klipper oftast själv sina filmer. I Livets Hjul spelade han en av rollerna. Han "har koll", men är han vad som kallas auteur? Men – han är i alla fall autodidakt. Före sin första film hade han inte varit i närheten av någon filmskola. Hans bakgrund är aningen "brokig". Född 1960 i en liten koreansk bergsby, varifrån familjen flyttade till Seoul, när han är ännu var barn. Han avbröt sin utbildning, hankade sig fram med tillfälliga fabriksjobb och tog så småningom värvning i koreanska marinen där han trivdes och stannade i fem år. För sitt sparkapital reste han 1990 till Paris, där såg han mycket film, studerade konst och målade tavlor, vilka han dessutom kunde försörja sig på! Började framgångsrikt skriva filmmanus och när han återvände till Korea fick han chansen att debutera som regissör med "Crocodile" 1996. Hans filmskapande har sen dess varit feberaktigt produktivt med 12 långfilmer på 10 år. Den sydkoreanska filmproduktionsens osannolika framgångar såväl konstnärligt som kommersiellt det senaste decenniet sammanfaller med hans karriär. Hans filmer vinner prestigefyllda kritikerpriser och går för fulla hus såväl i Sydkorea som utomlands! Men det finns ingen enhetlig uppfattning om honom. Kontroversiell är närmast en eufemism om denne en av filmvärldens mest hyllade och hatade filmskapare just nu. Han är ständigt föremål för motstridiga bedömningar, i synnerhet hans kvinnskildringar. Kanske representerar hans filmer det som brukar benämnas med "the male gaze". Filmerna är provocativt utmanande i sitt sätt att gestalta hans grundtematik kring våld och/eller sex – om livets grymhet och skönhet. Det enda man synes överens om är hans magiska filmberättande vilket kvällens film ska vittna om.

Om filmen

Egentligen är det en mycket enkel historia, och ändå är den lika gåtfull som dramatisk... Den unge Tae-suk driver runt på motorcykel i Seouls förorter och dyrkar sig in i bortresta människors tillfälligt övergivna hem. Han lever deras vardagsliv när de inte använder det, äter deras mat och sover i deras sängar. Han "betalar" genom att tvätta deras kläder och laga deras trasiga saker. En dag möter han en misshandlad kvinna i ett hus han trodde var tomt.

Filmlyrik. Bildspråket är sublimalt enkelt, men hisnande där ljus, bildvinklar, rytm i stället för ord skapar berättelsens täta väv, en poetisk gobeläng av – liv. Magin finns i detaljerna. Det finns en explosiv existentiell kraft i bildberättandet.

Kim Ki-Duk har sagt att tystnad hos hans människor ofta är "uttryck" för smärta. Först efter filmen upptäckte jag att Tae-suk inte säger något, att en dialog med honom saknas – och ändå inte alls...

Berättelsen lägger sig öppen för många tolkningar. Regissörens egna ord om filmen: "Den moderna människan är som ett tomt hus, som väntar på att någon ska komma och öppna och göra henne fri."

Dao betyder väg och Tae-suk går verkligen sin egen väg. I en buddistisk tanketradition betyder karma avsikten bakom en handling och därför uppfattas inte oavsiktliga handlingar ha karma. Det kan ha betydelse i filmen men vilken överlåter jag åt er att tolka.